

tuerede Folkething vil antage en Sag til Behandling, som tidligere har været behandlet i samme Session af det opløste Folkething.

Hjerring: Den høitærede Formand yttrede, at Landstinget, uden Hensyn til Folkethinget, skulde tage den Beslutning, som det fandt at være overensstemmende med det Rette. Jeg er ogsaa ganske af samme Mening; men i dette Spørgsmaal har den høitærede Formand, som det synes mig, ikke havt nogen Tvivl, hvorimod jeg har havt Tvivl om, hvorledes dette Spørgsmaal skal afgjøres. Da det nu, ved at afgjøre det paa den Maade, at Sagen umiddelbart sendes til Statsraadet, muligviis kunde være at gjøre Indgreb i Folkethingets Prærogativer, og da Sagen saaledes nærmest forekommer mig at angaae Folkethinget, saa har jeg, netop fordi jeg har havt Tvivl, ikke villet have Spørgsmaalet afgjort i Disfaveur af Folkethinget, og derfor er det, jeg mener, at Landstinget bør sende Sagen til Folkethinget; hvis Folkethinget da skulde være af den Mening, at Sagen burde gaae umiddelbart til Statsraadet, vil det jo kunne tage denne Beslutning.

Formanden: Jeg har sagt, at den Artikel i Grundloven, som jeg citerede, var for mig alene afgjørende, men jeg har ikke sagt, at Spørgsmaalet var utvivlsomt. Jeg vil fuldkommen erkjende, at der kan opkaftes forskjellige Tvivl herved; men jeg mener, at der ikke for os er Andet at gjøre, end hvad vi efter Omstændighederne finde rigtigt. Dertil maae vi indfrænke os; thi, dersom man vilde søge at bringe Overensstemmelse i Anskuelserne herom mellem begge Thingene, vilde det jo lede til et vidtløftigt Arbejde, som vilde bewirke, at alle disse Sager, der nu foreligge til at fremmes, maatte blive staaende stille.

Orsted: Ja, jeg kan ikke Andet end være aldeles enig med den høitagtede Formand i, at denne Sag maa sendes tilbage til Folkethinget. Jeg skal blot anføre, at jeg finder en Hovedgrund derfor i Betragtningen af, hvorledes Stillingen maatte være, hvis Udkaftet, istedetfor her at blive vedtaget uforandret, var blevet vedtaget med Forandringer og altsaa skulde gaae tilbage til Folkethinget; da kan man dog paa ingen Maade antage, at det nuværende Folkething skulde være indfrænket til

blot at tage Beslutning angaaende de enkelte Forandringer, der maatte være foretagne af Landstinget, uden Hensyn til, hvorledes det nuværende Folkething tænkte med Hensyn til Hovedsagen selv. Jeg antager altsaa, at Sagen maa gaae tilbage til Folkethinget. Naturligviis kan man ikke dermed endelig afgjøre, hvorledes Folkethinget skal behandle den; Sagen maa jo tillige bedømmes af Folkethinget og Regeringen; men Landstinget maa, saavidt jeg skjønner, gaae ud fra den Forudsætning, at Sagen ikke endnu er endelig afgjort, men at den paany bliver at tage under Behandling af Folkethinget. Jeg skal ved denne Leilighed gjøre den Bemærkning, at jeg just har tænkt mig denne Sag som en saadan, hvori man kunde ønske, at man, førend den blev foretagen, vidste, hvilken Virkningen var af dens Forhandling her; thi Sagen er af den Bestaaffenhed, at jeg ligefrem vilde stemme for Loven, som den var kommen fra Folkethinget, hvis jeg vidste, at Sagen dermed var endelig afgjort; men, er Sagen ikke endelig afgjort, men skal Forslaget nu, saaledes som det er kommet fra Folkethinget og er blevet vedtaget af Landstinget, behandles som et Landstingsforslag, saa vilde jeg gjerne have foreslaaet nogle Ændringer deri. Jeg troer, at der er foretaget en Ændring i Folkethinget af det, som oprindeligt var foreslaaet af Regeringen, hvilken jeg vilde ønske maatte gaae tilbage. Saaledes som Stillingen nu er, maatte man jo stemme for Loven, saaledes som den var kommen fra Folkethinget.

Formanden: Der har jo ved de foregaaende Behandlinger af Sagen, baade ved den anden og tredie, været givet Afgang til at stille Forslag til Forandringer, og disse Forslag vilde jo, hvis de vare blevne antagne, have medført, at Sagen var gaaet tilbage til det opløste Folkething, hvis det ikke var blevet opløst, saa at Tilfældet var blevet det samme, hvis man betragter Sagen i Forhold til det opløste Folkething, som naar man betragter det i Forhold til det nuværende Folkething.

Orsted: Der har vistnok forhen været Leilighed til at gjøre Ændringsforslag; men der har ikke været den Grund dertil, som der nu er. Det er jo en Grundsaetning, som